

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
In străinătate . . . . . 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Bla j, jud. Târnava-Mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Primenire sufletească

Se apropie sfânta sărbătoare a Invierii — Imbrăcați în curăție sufletele voastre — Gătiți calea Domnului!

Deodată cu sosirea primăverii întregă firea se primenește. Fiecare rămurea, fiecare firicel de iarbă caută să se spele de sgura iernii, de noroiul zilelor neguroase, și se îmbracă în haina nouă a bucuriei.

Oât de frumos se gâtesc livezile în lumina dulce a soarelui primăvăratice! Răsar pretutindeni bănuții de aur ai pădăiei, răd ghiocii durdulii în margini de dumbravă și măruntele albastrele tivesc umerii de dealuri ca puișorii de arnici o cămașă de flăcău în zi de sărbătoare. Nici păsărelele ceriului nu se lasă mai pe jos. Vrabia se scoală deodată cu cea dintâi mijire a zorilor și se scaldă guralivă în aerul reavăn, căutând să-și primenească micul ei lăcaș familiar. Oolo, un ciocârlan moțat își încearcă aripile în argint de zare, părăsind ogrăzile tinoase ale satului. În înălțimi necuprinse se arată gaia, bucuroasă că nu mai este nevoită să trăiască prin cotloane de pădure și prin vâgăuni de râpi întunecoase. Până și murga cioră caută să fugă de gunoaiile urit mirositoare și se îndreaptă spre vârfuri de copaci, ca să trăiască mai răsfățat.

Toate fapăturile lui Dumnezeu simt că primăvara este anotimpul trezirii la o nouă viață. Primăvara aduce avânt nou, dor de alt trai, mai bun, mai înălțat.

Oare primăvara nu este ea și pentru noi oameni un prilej de trezire, de primenire, și trupească și sufletească? Ba este, cu adevărat. Dacă ființele necuvântătoare, dacă iarba, livezile, paserile ceriului simt graiurile primăverii, oare noi oamenii, fapături cu înțelegere și cu judecată, să nu putem cuprinde îndrumările acestui minunat anotimp cu năvală de viață nouă?

Noi suntem creștini și sfânta noastră biserică, mamă bună și duioasă, cu învățăturile ei dumnezeiești face punte nemincinoasă între pământ și ceriu, între viața cea turburată de jos și între luminoasele țării ale înălțimilor. Această mamă dulce a îmbinat și ea, cum nu se poate mai frumos, învățăturile ei preasfinte cu îndemnurile mult grăitoare ale primăverii. Biserica a statorit, chiar în zilele de primenire a firii, sfântul timp

al marelui post și al reculegerilor sufletești. Avem și noi prilejul, deodată cu iarba livezilor, să ne trezim sufletele din amorțire, din iarna neagră și apăsătoare a păcatelor, a răutăților de tot felul, și să ne îndrumăm spre o altă viață, mai curată, mai senină.

Nici când glasurile de chemare ale clopotelor nu sună mai frumos decât primăvara. Acum este timpul deniilor, al mângâietoarelor canoane și slujbelor cu priveghiere. Tresar sufletele în noi, când auzim minunatele antifoane în mirosul de vioarele al amurgurilor. Făclile de prin biserici par podoabe de raiu. Și altarele cu dverele deschise, par să-nurire gata de îmbrățișare ale sfinților din ceriu.

În curând vor suna și clopotele cari ne chiamă la spălarea cea mare și de obște. Sfânta Taină a Spovedaniei ne va da prilejul să curățim toată tina, tot molazul care ne leagă de ispite și răutăți. Iar Sfânta Cuminecătură ne va face fiii luminei, ca învierea Domnului să ne găsească asemenea fecioarelor înțelepte cari au așteptat cu candelile aprinse pe dumnezeesul Mire.

Cât de alb, cât de frumos este micul ghiocel al primăverii, care s'a zămislit în noroiu, la umbra copacilor pădurii. El n'a păstrat nimic din lutul negru în care și-a petrecut iarna geroasă, ci soarele primăverii îl atleă curat, încrezător și senin. Cum îl sărută de cu drag copilașii adunați de flori...!

Sufletele noastre, ale tuturor, încă pot să fie ca ghiocii primeniți ai primăverii. Putem să fim și noi curați, albi și senini, ca ei. Soarele sufletelor noastre, Hristos, cu oât drag va apropia buzele sale preasfinte de inimile creștinești, primenite în anotimpul de curățire al primăverii!

Sfânta înviere se apropie! Să gătim cu toți calea dumnezeescului Mire!

A. Melin

Se repară biserică sf. Mormânt din Ierusalim. Biserica sf. Mormânt din Ierusalim are lipsă de multe reparațiuni. Pentru acest scop a fost trimis de la Roma un inginer, ca să cerceteze și să facă planul după care trebuiesc făcute reparațiile.

Drumul mijlociu

Omul cât trăește în lume are lipsă de un povățuitor. Copilul e sub povața părinților, părinții ascultă de bătrâni; locuitorii într'un sat stau sub povața primarului, soldații ascultă de ofițeri; cetățenii unui Stat trebuie să asculte de căpeteniile conducătoare, de guverne, de rege sau împărat.

Lațul acesta de ascultare e întemeiat pe mintea, pe înțelepciunea mai mare a unora față de ceilalți. Ne supunem și ne lăsăm povățuiți de alții, fiindcă suntem încredințați că aceia au mai multă pricepere decât noi.

Așa că adevăratul povățuitor al omului în lume, este mintea, priceperea pe care i-a dat-o Dumnezeu de a alege binele de rău, și de a afla mijloacele cele mai potrivite, pentru a ajunge la o țintă bună.

Chiar dacă omul ajuns la minte deplină n'ar avea nici un conducător în afară de el, îi rămâne mereu povățuitorul cel din lăuntru, mintea lui, chibzuința lui, conștiința lui, pe care dacă le va asculta fără părtinire, va fi bine povățuit în viață.

Lucrul de căpetenie în toată această povățuire a omului, — fie că-l conduc alții, fie că se povățuește singur, — este să găsească drumul cel mai bun, care duce la ținta urmărită.

Dacă vom căuta în istorie, sau vom fi cu băgare de seamă la faptele noastre, ușor vom înțelege, că ținta urmărită de un om sau de un popor e mai cu siguranță atinsă când alegem drumul mijlociu, înconjurând și pe cel mai scurt ca și pe cel mai lung.

»Mergi încet, să ajungi departe« spune înțelepciunea poporală.

Mulți cred că e de ajuns să întinzi mâna, și să ajungi la țintă, cum cred copiii cari vor să urce vârful dealului, pentru a atinge cu mâna cerul.

Și apucă pe drumul cel mai scurt: primarul, jandarmul, poliția, sau părintele vrând să îndrepteze unele rele de-ale sâtenilor sau orășenilor ori ale copiilor, vin îndată cu pedeapsă aspră. Nu apucă pe drumul mai lung, de-a învăța întâi pe suptii lor, cum să trăiască, de ce să se ferească. Ori, guvernele, pentru a avea mai mulți bani în visterie, aruncă dări mai mari pe oameni, în loc să cerceteze mai întâi, dacă banii nu se pot câștiga și din alte izvoare ale țării.

Drumul cel mai scurt e de sigur mai ușor, dar rareori duce la țintă. — Tot

asemenea și drumul cel mai lung, mai ales când poate fi scurtat, cruțând vreme și putere omenească.

Oel mai ducător la țintă e totdeauna drumul mijlociu. Chiar și în povățuirea popoarelor la fericire.

Azi, în mai multe țări, s'a părăsit drumul mijlociu în conducerea cetățenilor. Unele guverne, ca cel din Rusia, au apucat pe drumul din stânga, altele, ca cel din Italia, pe drumul din dreapta, și nu mai vor să știe de greșelile ce fac, de gropile în care cad; nu se abat din drumul lor să mai facă un înconjur, ci merg drept înainte.

Eșirea, urmarea acestor drumuri în conducerea țărilor, nu poate fi norocoasă. Numai drumul mijlociu e cel sănătos și aici: de câte ori vezi înainte o groapă, o piedecă mare, sau chiar o prăpastie, nu-i bine să duci după tine un neam întreg, ci să cotești, să te ferești de primejdie, ajungând la drumul mijlociu, care e de aur cum spuneau strămoșii noștri Romani.

Dela Secțiile „Astrei“.

Starea sămănăturilor din țară

În jumătatea întâi a lunii Martie, vremea a fost neobișnuit de călduroasă. În ținuturile de șes ale țării, toată zăpada s'a topit și pământul este desghețat.

Lucrul la câmp a început. În Banat, Oltenia, Muntenia și Dobrogea se fac arăturile și sămănăturile în ogoarele din toamnă. În celelalte părți ale țării, pământul încă e prea umed pentruca să se înceapă lucrările de primăvară. Dacă vremea va fi tot călduroasă, în curund vor începe lucrările în toate județele țării.

Sămănăturile de toamnă, au ieșit din iarnă, în stare bună. Zăpada căzută în Decembrie, Ianuarie și Februarie, a apărât sămănăturile de înghețuri.

Curățirea pomilor se face pretutindeni cu multă râvnă.

Marele preț al sf. liturghii

»Cât de vremece sângele țapilor și al taurilor și cenușa de junincă stropind pe cei spurcați, îi sfințește, curățindu-le trupul, cu cât mai vartos sângele lui Hristos«, citim în apostolul din duminica V. a Păresimilor (Evrei 9. 11—14). Sf. Pavel dovedește aici, cât de mare preț trebuie să aibă sângele Mântuitorului.

Și de fapt prețul sfintei jertfe liturgice este nespus de mare, pentruca, dupăcum ne asigură sf. Ioan Gurădeaur sf. jertfa liturgică are acelaș preț ca jertfa de pe muntele Calvarului, fiindcă și în sf. liturghie acelaș este celce se jertfește ca și pe muntele Calvarului.

Slujba sf. liturghii are cel mai mare preț între toate faptele bune. Precum între soarele prin strălucirea sa toate stelele, așa că în clipita în care se înalță soarele pe cer, toate celelalte stele dispar și nu se mai văd, — întocmai așa între sf. liturghie toate celelalte fapte bune pe cari le putem face noi oamenii. Dacă am așeza pe o parte a unei cumpene toate faptele noastre cele bune, ca rugăciuni, posturi, ajutorarea săracilor, și abdicarea de toate cele lumesti, iară pe cealaltă o singură sf. liturghie, partea cumpenei în care se află sf. liturghie ar trage în jos cealaltă parte, ca și când în aceasta nu s'ar afla nici o greutate. Aceasta, fiindcă prin faptele acestea bune li aducem lui Dumnezeu jertfa numai lucrări omenești, pe când prin slujirea unei singure sf. liturghii îi jertfim Domnului numai

daruri cerești, trupul Domnului, sângele Domnului, ranele lui Isus, suferințele lui Hristos, vrednicile Fiului lui Dumnezeu, virtuțile aceluia și chiar pe el însuși. Acestea laș lucru ni-l arată însași sf. biserică, pentruca conciliul (săborul) din Trient ne spune în canonul 22 că oamenii nu pot să aducă lui Dumnezeu un lucru mai sfânt și mai dumnezeesc, decât sf. liturghie.

Sf. Augustin ne povestește că un anumit Hesperiu a fost mult turburat de spirite necurate. Un preot i-a slujit sf. liturghie, și numai decât l-au părăsit spiritele necurate.

Sf. Gregoriu cel Mare ne asigură că sute de corăbieri au fost scăpați de la moartea sigură prin sf. liturghii.

Beda venerabilul ne spune că mulți întemnițați și-au simțit cătușele deslegate în vremea în care se jertfea pentru ei sf. liturghie și că mulți bolnavi s'au vindecat.

Sfinții martiri nu plecau pentru că bun e în lume la moarte fără de a fi în țăriți mai înainte prin sf. împărtașanie.

Sf. Monica, mama sf. Augustin, în zilele cele din urmă ale vieții sale nu s'a îngrijit de nimic altceva decât ca să se jertfească pentru ea cât mai multe sf. liturghii.

Sf. Eufrem, diaconul bisericii din Edeș Siriei, și-a spus, înainte de moartea sa, întâmplată la anul 378 după Hristos, de rînțele sale călugărilor din jurul său: »După moarte gândiți-vă la mine într'una. Îngrepați-mă fără nici o pompă, fără predică în hainele mele pe cari le purtam zilnic în cimitirul comun. Intovărășiți-mă cu rugăciunile voastre. Jertfiți pentru mine sf. liturghie, și în ziua treizecea pomeniți-mă din nou în rugăciunile voastre. Pentruca cei morți sunt foarte bucuroși de sf. liturghie. Dacă preoții Vechiului Testament au putut să curețe prin jertfele lor ranele soldaților din războai, cu cât mai bine vor putea șterge

„Foița UNIRII POPORULUI“

Muguri

Incolțesc în codru muguri
Ca să crească frunză multă
Să umbrească turturica
Când își plânge jalea mută.

Iar va crește frunza 'n crânguri
Ca să cadă jos, în cale,
Când va bate vânt de toamnă
Și va cade bruma 'n vale...

Vor mai înflori cireșii
Ca să aibă-apoi ce cerne
În ninsoare de petale
Peste spini și buruiene...

Se vor răsfăța și fluturi.
Vor veni și rândunele
Ca să plece iar în calea
Ce-o cunoșc doar numai ele...

Și se joacă copilașii
Durdulii cu toți dearândul,
Ca să-i gârbovească vremea
Să-i încărunțească gândul...!

VALERIU CÂMPIANU

Nebunia păcătosului

Venerabilul Ioan de Avila zicea, că lumea, în sine luată are numai două temnițe: una pentru necredincioși și alte pentru aceia, cari cred și totuși petrec departe de Dumnezeu, și că aceștia din urmă pe dreptul se numără între nebuni. Nefericirea cea mai mare a acestor nenorociți stă în aceea, că se cred înțelepți și cuminți, în vreme ce ei sunt cei mai nebuni și mai proști oameni din lume.

Răul acesta cu cât e mai mare, cu cât acești oameni sunt mulți, nenumerat de mulți, ba numărul celor nebuni e infinit. Pe unul iubirea de glorie-l face nebun, pe altul gustarea plăcerilor deșarte, pe al treilea lăcomia după bunuri pământești. Și acești oameni cutează apoi să numească pe sfinți nebuni, pentruca ei vrând să dobândească fericirea și pe Dumnezeu, adevăratul bine, disprețuiesc bunurile pământești. Ei țin de nebunie a suporta disprețul, a ierta nedreptățile; de nebunie a abdică de plăcerile simțuale, și a-ți mortifica trupul; de prostie a renunța la onorurile și avuțiile lumii acesteia, a iubi singurătatea și a duce o viață umilă, retrasă și ascunsă. Dar nu se gândesc la aceea, că înțelepciunea lor se cheamă nebunie: »Că înțelepciunea lumii acesteia nebunie este la Dumnezeu«.

Ah, odată-și vor cunoaște într'adevăr nebunia aceasta! Insa când? După ce nu vor

mai avea nici o ușă de scăpare. Atunci plini de desnădejde vor striga: Noi, cei cărora Dumnezeu mi-a dat viața am socotit nebunie, și sfârșitul nostru va fi fără de einste. (Întel. 5, 4). Am ținut de nebunie viața sfinților, acum însă vedem, că noi am fost nebuni: Priviți cum s'au socotit între fiii lui Dumnezeu și între sfinți soartă lor (Întel. 5, 5). Ei se bucură acum împreună cu sfinții, în ceriu, unde e fericire eternă care-i va feriți pentru totdeauna, iar noi rămăș înapoi în ceata sclavilor diavolului și decați să ardem veșnic în locul acesta plin de tortură. »Așadar am răătăcit«, fiindcă am vădit că ne închidem ochii dinaintea lumii dumnezeiești; dar ceace ne face încă mai nebuni este, că pentru greșalele noastre nu avem nici o scăpare și nici că va mai fi, până când Dumnezeu va fi Dumnezeu.

Ce nebunie e așadar, să pierzi grația lui Dumnezeu pentru un câștig trecător, pentru o dobândă mărgăv! Ce n'ar face un supăsat spre a dobândi grația principelui său O Dumnezeu, ce nebunie e să pierzi pentru o plăcere deșartă pe Dumnezeu, bunul cel mai mare, să pierzi ceriul; să-ți pierzi încăl viața aceasta liniștea sufletului, fiindcă ai permis să intre în sufletul tău păcatul, care continuu te mustră și torturează, și să te închini deci de bunăvoie la ostare veșnic dureroasă — Ce nebunie! — Permite-ți-ai cutare plăcere oprită, dacă tu pentru aceea ar trebui să pierzi pui mâna în foc, sau să fi închis pe un

preoții Noului Testament vimele morților prin sf. jertfă liturgică?

De aceea ar trebui să se obișnuiască și credincioșii noștri cu jertfărea cât mai deasă a sfintei liturghii. Ar trebui să înțeleagă odată că nu există pe lume jertfă mai plăcută Domnului decât sf. liturghie. Orice necazuri au deci credincioșii noștri, să-l roage pe preotul lor să le facă una ori mai multe sf. liturghii, și vor avea cel mai mare folos ce-l pot avea oamenii muritori.

Părintele Iuliu

Buruienile de leac

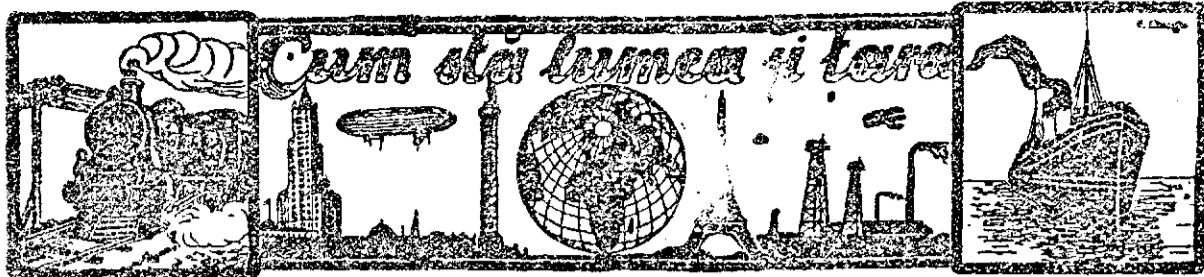
Pe la sfârșitul lunii Februarie s'a ținut la Ministerul de agricultură un sfat la care au luat parte străngătorii de buruieni de leac și negustorii și farmaciștii cari vând buruieni de leac.

În acest sfat s'a statorit, că dintre toate buruienile de leac celea mai căutate sunt: isma, odoheanul, degetărița, măsă-larița, romanița, coada vacii și ricinul.

Deci străngătorii de buruieni de leac, mai ales pe acestea să le adune, fiindcă pe acestea le cumpără mai bucuros și negustorii și farmaciștii.

Poamele și frunzele uscate rămase pe pom trebuie culese

Poamele și frunzele uscate rămase pe pom găzduesc foarte mulți dușmani ai pomilor, cari pricinuesc tot felul de boale. De acea când se curățe pomii de uscături trebuie culese și poamele și frunzele rămase pe pomi. Mai ales trebuie culese frunzele incolăcite în formă de inele, căci în acelea se găesc multe ouă de omizi, din cari la primăvară vor ieși sute de omizi, cari vor nimici frunzele și florile pomilor și vor împedeca ori ce rodire.

Ce cuprinde noul proiect de lege al conversiunii

Legea conversiunii, adică a reducerii datoriilor, se schimbă acuma pentru a treia oră. Mai întâi s'a făcut legea pe vremea guvernului Domnului Iorga, de către dl Argetoianu. A doua oră de către guvernul național țărănist. Iară acuma a treia oră de către liberali.

Iată ce prevede noul proiect (plan) de lege:

I. Pentru săteni

1. Datoriile agricole se reduc cu 50%, întrucât au fost făcute până la 18 Decembrie 1931. Jumătatea redusă a datoriei se va plăti în 15 ani, în rate egale, tot la câte un jumătate de an, cu dobândă de 3%. (Sub național-țărăniști dobânda ce trebuia plătită era numai de 1%). Aceste dobânzi trebuie plătite în fiecare an, la 15 Martie și 15 Noemvrie. Anul acesta plata datoriilor începe la 15 Noemvrie.

2. Datorații cari își vor plăti datoriile în cei dintâi doi ani după publicarea legii, vor avea o reducere totală de 70 la sută. În schimb ei trebuie să plătească în anul dintâi cel puțin 15% din capul banilor și dobânda de 3%.

3. Cei ce-și plătesc datoriile în cei dintâi 5 ani, după publicarea legii, au reducere de 60% a datoriei, dacă plătesc în fiecare an cel puțin câte 8% din datorie și dobânda.

4. Datorații vor mai avea și favorul acela că dacă plătesc rata înainte, mai primesc o reducere de 6%.

5. Dacă cineva nu plătește după o altă patru rate din datorie, își pierde dreptul la conversiune și i-se vinde tot ce are.

II. Pentru orășeni.

1. Datoria se reduce cu 20% și se plătește în 10 ani, tot la câte o jumătate de an cu dobândă de 6%.

2. Cei ce își vor plăti datoria în cei dintâi doi ani, vor avea o reducere de 35%, dacă plătesc în cel dintâi an cel puțin 16%.

3. Reducerea va fi de 30% pentru cei ce vor plăti în primii 5 ani, cu condiția să plătească cel puțin câte 14% în fiecare an.

4. Pentru orice rată plătită înainte, datorații vor mai primi o reducere de 8%, pe an.

Nu intră în conversiune:

1. Datoriile către străini (cari nu sunt cetățeni români).

2. Datoriile comercianților.

3. Datoriile făcute pentru a plăti o gloabă (cei osândiți).

4. Datoriile către stat, județe sau comune.

5. Datoriile mai mici decât este impozitul global al datorașului.

Ce plătește statul

Statul se obligă să plătească Băncii Naționale în fiecare an, până când este în vigoare legea, câte 450 milioane Lei. pentru ca să despăgubească pierderile băncilor.

Precum vedeți așadar, legea conversiunii este foarte largă, așa că toată lumea se poate scăpa de datorii. Să vedem ce se va mai schimba din proiectul de lege în Parlament și Senat.

într'un mormânt? Ai face păcatul acesta, dac'ar trebui să pierzi o mie de lei pentru el? Tu crezi și știi, că prin păcatele tale ai pierdut eerul și pe Dumnezeu, că te-ai osândit la focul cel veșnic, și totuși păcătuiești?

Sărmanii păcătoși! ei vrând să cunoască științele lumesti sau meșteșugul de a câștiga bunurile acestei vieți, trecătoare se ostentesc și asudă mereu, iar de bunurile acelei vieți, care nu se gată niciodată nici că le pasă. Își pierd mintea în așa măsură, cât sunt aproape nebuni și asemenea dobitoacelor necuvântătoare, pentru că trăiesc ca dobitoacele, nu se ougată la ce e bun și la ce e rău; ascultă numai de îndemnul dobitoaceștii ale neînfrânatei poftă. Imbrățișează tot ce e plăcut acum trupului, fără să se gândească la bunurile, ce le pierd și la pedeapsa veșnică, ce-o atrag asupra lor. Aceasta însă nu înseamnă a lucra ca om, ci ca animal. Sf. Ioan Gură de aur zice: Om pe acela-l numim, care păstrează tipul omului nevătămat. Care e însă tipul omului? A fi rațional. A fi om înseamnă deci să fi rațional adică să lucrăm amăsurat rațiunii, iar nu după pofta simțului. Dacă Dumnezeu ar da minte unui animal și acela ar lucra conform ei, despre un atare animal am zice că lucră ca un om. Tot astfel trebuie să zicem și despre acel om, care lucră după pofta simțului, contra minții sale, că lucră asemenea animalului.

„Barem de-ar ști și-ar pricepe, și s'ar îngriji de ceea ce pe urmă” (Moise 32, 29).

Cine lucră înțelepțește și cuminte acela vede înainte ceace trebuie să i-se întâmple la capătul vieții: vede moartea, judecata, după aceea iadul sau raiul. O cu cât e mai înțelept un țaran, care se mântuiește, decât un împărat, care se osândește! „Mai bun este pruncu sărac și înțelept, decât împăratul bătrân și fără de minte, care mai mult nu știe purta grija”. (Eccl. 4, 13). O Dumnezeu! N'ar fi socotit de nebun acela, care spre a dobândi acum un leu s'ar expune primejdiei de a-și pierde toate bunurile sale? Și oare cel ce pentru o plăcere de o clipită își pierde sufletul și se expune primejdiei de a-și pierde pentru totdeauna, să nu fie socotit de nebun? Aceasta e nefericirea a'ător suflete, cari se osândesc prin aceea, că nu-și bat capul cu bunurile și relele de față. Dumnezeu de bună seamă nu ne-a lăsat pe acest pământ, să ne îmbogățim, să ne câștigăm onoruri și să ne îndestulim poftele noastre, ci spre a ne câștiga viața de veci: iar sfârșitul viața veșnică (Rom. 6, 22). Noi numai de aceea trebuie să avem grija, ca s'ajungem la scopul acesta: Ci un lucru trebuie (Luca 10, 42). Și tocmai scopul acesta îl pretense mai puțin păcătoșii săci se ougată numai la timpul de față, se grăbesc la moarte, s'apropie de poarta veșniciei și nu știu unde merg. „Ce-ți zice despre un năier” — zice sf. Augustin — „care în-țrebat fiind, unde merge ar răspunde, că nu știe? De bună seamă ați zice, că-și duce viața

la pierire”. Între acești nebuni se numără și acei înțelepți ai lumii, cari știu câștiga, își știu petrece și ajunge la oficii înalte, dar nu-și știu mântui sufletul.

Înțelept a fost bogatul în a se îmbogăți, „a murit însă și a ajuns în iad”. Înțelept a fost Alexandru cel Mare în a-și câștiga atâta împărăție, dar muri în curând și fu osândit pe veci. Înțelept a fost Henric al VIII în a se ști ținea pe tron, despărțindu-se de biserică; dar mai în urmă văzând, că deja își pierde sufletul el însuși mărturisii: Toate le-am pierdut. — Câți nefericiți plâng și strigă acum în iad: Ce ne-au folosit acouă truția și avuția cu fala, ce ne-au adus? Toate ca umbra au trecut (Înțelep. 5, 8). Nu ni-a rămas nimic altceva, decât un plâns și o pedeapsă veșnică.

Înainte oamenii este viața și moartea și oricare-i va plăcea se va da lui (Sir. 15, 17). Creștinul meu, ori abzici de plăcerile păcătoase și vei câștiga viața de veci, ori guști din ele și vei afla o moarte veșnică. Ce zici la asta? Ce-ți alegi? Alege ca un om și nu ca un animal. Alege, ca creștinul, care are credință și zice: „Ce folos este omului, de ar dobândi lumea toată, iară sufletul său își va pierde” (Mateiu 16, 26).

Ceți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI”

Fuge pământul

Locul unde a fost o veche mină de sare, se scufundă

În apropierea comunei Telega de lângă Câmpina, se află vechile mine de sare numite *Salinele Doftanei*. În aceste mine au lucrat timp de 40 de ani minerii, scormonind mereu pământul, și făcând pe sub el coridoare lungi, de unde seoteau sarea.

De vreo 30 de ani încoace însă minele au fost părăsite, iar gurile pe unde intrau lucrătorii au fost astupate. Au rămas însă coridoarele de sub pământ, ca niște tranșee din timpul războiului, dar cu mult mai înalte și mai late. Păretele unui astfel de coridor era înalt de 100 de metri, iar de la plafonul coridorului până la suprafață pământul avea o grosime de 25—30 de metri.

Ploile din anul trecut au umplut cu apă aceste coridoare și zi de zi pământul a început să se macine către suprafață, până când într-o bună zi s'a surpat de tot.

Aceasta s'a întâmplat Duminică, în 4 Martie pe la amiază. Locuitorii au auzit deodată șgomote cumplite, cari veneau din mijlocul pământului și nu peste mult pământul a început să fugă. O suprafață de 60—80 de metri se adâncea mereu și fugea spre o gură prin care, pe vremuri, intrau lucrătorii în mine. În mai puțin de o oră șoseaua județană, care trecea tocmai pe acolo, a fost înghițită, pomi înalți au fost smulși și s'au făcut nevăzuți în prăpastie. Pământul s'a surpat mereu până luni seara, când a fost înghițită o suprafață de 3—400 de metri. Unde se rostogolea câte un părete de pământ, ieșia apa din pământ, ca din mașinile pompierilor.

Locuințele mai apropiate de mine au fost părăsite. Locuitorii iau ceace pot și fug să nu-i ajungă și pe ei prepestenia. Dar prepestenia par'că fuge după ei. Câteva locuințe au fost înghițite de pământ și acum mai multe familii plâng și privesc cu durere locul unde s'au ascuns casele lor.

Prepestenia s'a oprit acum. Inginerii sosiți la fața locului au declarat că semnele nu mai arată nici o primejdie. Această declarație a liniștit mult pe bieții oameni, cari se temeau și de mai rău.

Cum trăesc oamenii mari

În Ceho-Slovia, vecina noastră dela Miază-Noapte, au fost mai zilele trecute mari serbări. Toma G. Masaryk, președintele republicii, a implinit 84 de ani și cu acest prilej întreaga populație a ținut să-și arete bucuria pentru acest mare eveniment și să arete șeful statului dragostea ce i-o poartă.

Căci președintele republicii vecine se bucură, nu numai în țara lui, dar și în străinătate, de o dragoste și admirație foarte mare. Acest moș-bătrân cu părul alb de gânduri, de multe și de mari și grele răspunderi, și-a ridicat numele său, și cu el odată numele țării sale, pe culmi pe cari puținii le-a ajuns în împrejurările de azi.

Toma Masaryk s'a născut dintr'o familie de jos. Tatăl său a fost vizitiu. Dar el prin talentele sale pe cari le-a cultivat prin muncă continuă, a ajuns profesor universitar, cea mai înaltă treaptă pentru cei ce se ocupă cu cartea, pentruca mai apoi să ajungă președintele republicii ceho-slovice, cea mai înaltă treaptă pentru un bărbat de stat.

A trecut așadar acest mare om prin toate împrejurările vieții. Lipsit când a fost mic, nu s'a plâns. Lipsit ca student nu s'a descurajat. A muncit mereu, din greu, sigur de isbândă.

Și a isbutit. A ajuns profesor universitar și apoi președinte de republică.

Și ce credeți, cum trăește acest om care are de toate, și care în tinerețele sale era lipsit de toate? Ne-o spune aceasta medicul său, d. A. Maixner.

T. G. Masaryk trăește tot așa de simplu cum trăia în tinereța sa, pe care după cum am spus, și-a petrecut-o în sărăcie. Simplu în mâncare, el nu admite la masa sa decât ceace și atât cât e de lipsă trupului. Belșugul e un cuvânt ce nu se poate nici aminti la masa lui. Mânâncă mai ales legume și fructe.

Este simplu și în îmbrăcăminte și în întreg felul lui de a fi. Luxul n'are ce căuta la casa lui, și odihna prea multă, nume sub care de multe ori se ascunde lenea, e străină de el.

În viața lui de toate zilele observă o regularitate ostășască. Se scoală regulat la aceeași oră, micile plimbări și-le face după un program bine stabilit și dacă luxul și belșugul sunt străine de el, apoi în curățenia zilnică a trupului, e vestit.

Toate calitățile ce le-am înșirat îl ajută foarte mult pe Masaryk în munca sa. Căci el, ca șef al statului și fost profesor universitar muncește foarte mult. Bătrân de 84 de ani, se interesează și azi zilnic, de descoperirile bărbaților de știință din țară și străinătate, toți mai tineri decât el.

Simplu, modest, muncitor din greu, adunând în fiecare zi talanți peste talanții primiți, nu se mirăm că din feciorul vizitului a ajuns capul statului.

„Astra“ în comuna Sâncel

Conducătorii despărțământului Blaj al „Astrei“, au pornit deodată cu sosirea primăverii, să ne vestească și primăvara sufletească, și s'au oprit în ziua de 18 Martie a. c. în frunțașă comună Sâncel de lângă Blaj.

Au plecat dd. Alexandru Lupeanu, președintele despărțământului Blaj al „Astrei“, Dr. Ioan Bianu, vice-președinte, Iuliu Maior director, Ioan Pop-Câmpeanu, subdirector, Dr. Traian Dengehel prim-pretor, Gheorghe Boieriu consilier agricol, Leon Maior revizor școlar pens., precum și o echipă de elevi dela școala comercială din Blaj, sub conducerea tânărului profesor Ol. I. Barna.

În curtea școlii din Sâncel era de față întreagă comuna, tineri și bătrâni, bărbați și femei, în frunte cu harnicii lor conducători păr. Vasile Smighelschi, T. Pânăzan inv. pens., L. Ciugudean inv. dir., T. Sârbu inv., d-șoarele V. Pop și S. Borz, învățătoare, precum și alți cărturari, al căror nume ne scapă. Așteptau cu toții cu sufletele deschise oaspeții dragi.

La ora 3 sosesc cei așteptați, și'n curtea școlii, căci școala era nelcăpătoare pentru mulțimea oamenilor, dl. Alexandru Lupeanu, președintele „Astrei“, rostește cuvântarea de deschidere.

Domnia Sa arată rostul bătrânei societăți în numele căreia vorbește. Ea tinde la desțelenirea minților și a sufletelor, la ridicarea prin lumină a poporului nostru. Arată apoi cum a isvorit această societate acum 70 de ani, din suferințele poporului român, asuprit de streini. Conducătorii luminați ai Românilor din acele vremuri, ca Timotei Cipariu, Lemeni, Șaguna și alții, au văzut că pe calea armelor nu pot să scuture jugul streinilor. Încercările lor nereușite își găsesc cel mai dureros simbol în Avram Iancu, rătăcind nebun prin munți. Și atunci au hotărât să înființeze această societate, care e menită în primul rând să ascute mințile, făurind astfel cea mai sigură armă a învingerii. Și inspirați de o voce dumnezească, vechii noștri conducători au numit-o „Astra“

nume împrumutat dela strămoșii noștri, Românii și care pe românește însemnează stea, luceafărul. Și după cum luceafărul luminează drumul corăbierilor în mijlocul oceanelor, în nopțile întunecate, tot astfel „Astra“ tinde să lumineze căile poporului nostru, spune Domnia-Sa.

Dl. Lupeanu arată apoi scopul pentru care a venit acum „Astra“ în comună. A venit să continue o tradiție dinaintea de război, să continue o muncă de mult începută de înaintași, pentru puțin timp întreruptă, să se reînființeze cercul cultural „Astra“ Sâncel. — Arată apoi multele foloase ce le aduce cu sine cercul cultural: serbări, bibliotecă, reviste, sunt numai o parte ale acestor foloase. Termină îndemnând să se înscrie cât mai mulți în acest cerc.

În seria conferențiarilor urmează apoi păr. Iuliu Maior, directorul școlii comerciale de băieți din Blaj. Într'o frumoasă cuvântare arată cât sunt de credincioase popoarele culte, ca Francezii, Germanii și altele. Aceste popoare jertesc anual sume mari de bani pentru întreținerea societăților și gazetelor religioase. Cea mai frumoasă pildă de jertfele bănești ale popoarelor culte, e societatea Propaganda Fide din Roma. Această societate crește preoți pe cari îi trimite în întreagă lumea, ca să răspândească evanghelia lui Hristos. Or, această societate lucrează cu un buget de 100 milioane cinci sute mii lire italiene, adică peste un miliard Lei, bani pe cari îi primește numai din ajutoarele credincioșilor. „Astra“, care urmărește și ridicarea religioasă a poporului nostru, ține să arete ca pildă vrednică de urmat, credința popoarelor mai luminate decât noi, credința care le-a ridicat în fruntea altor popoare, spune Sfînția Sa.

Dl. Boieriu, consilier agricol, vorbește despre ridicarea culturală care este scopul „Astrei“ și prin înbunătățirea materială. Dă sfaturi amănunțite asupra culturii pomilor, cum să se ferească pomii de multele boale cari îi atacă, și încheie îndemnând pe oameni să sădească cât mai mulți pomi.

Păr. Ioan Pop-Câmpeanu subdirectorul liceului de băieți din Blaj, dă minunate și folositoare sfaturi pentru păstrarea sănătății. Numai un popor sănătos are dragoste de viață, numai sănătoși fiind vom putea să biruim greutățile vieții și vom putea apăra scumpa noastră țară de lăcomia vrăjmașilor.

Dl. Dr. Ioan Bianu, fost senator, îndeamnă pe oameni să facă curățenie nu numai în casă despre care a vorbit dl. prof. Ioan Pop-Câmpeanu dar și în curte și pe drumuri ca să arătăm că Românii sunt buni gospodari.

Ca încheiere, dl. președinte Alexandru Lupeanu, declară înființat cercul cultural al „Astrei“ Sâncel, în frunte cu următorul comitet: M. Oodor Vasile Smighelschi, președinte; Teodor Pânăzan, vice președinte; Liciniu Ciugudean, secretar; Nicolae Bărbat, bibliotecar; Ioan Vintilă, casier și Ioan Bărbat controlor.

Terminându-se partea oficială, publicul atâră cât a încăput, a trecut în sala școlii unde elevii școlii comerciale de băieți din Blaj, sub conducerea d-lui profesor Ol. I. Barna, au jucat două piese teatrale, între ele cu frumoase cântări. Producția a plăcut mult ascultătorilor, cari au răsplătit cu numeroase aplauze pe isteții și bravii elevi. Poporul primește cu mare drag asemenea producții, cari sunt o școală și plăcută și folositoare!

S. Orlan.

Căți orbi sunt în lume? În lumea întreagă sunt două milioane de orbi. Cel mai mulți se găsesc în Egipt, unde tot la o sută de mii locuitori, sunt 1325 de orbi. Cel mai puțin se găsesc în Belgia: 44 de orbi la o sută de mii locuitori.

Pomenirea unui preot vrednic

Un an dela moartea preotului Paul Anca

Cei cari am trăit cât de puțin cu preotul Pavel Anca, ne gândim cu drag la el și acum la un an după moartea lui. A fost un suflet bun și nobil, un adevărat apostol al lui Hristos.

Pentru prima oară a fost numit preot în Răchițele jud. Cluj, la poalele muntelui Vlădeasa. O parohie cu peste două mii de suflete și cu casele împrăștiate pe văi și dealuri. Dela un capăt la altul a satului sunt 13—15 Km. Grijă sufletelor într-o astfel de parohie este împreună cu multe greutăți, pe care le-a înfruntat fostul preot Paul Anca cu multă resemnare. Pe lângă grija de suflete, și-a pus în gând să zidească, în locul bisericii mici și vechi, o biserică nouă și încăpătoare. Zis și făcut, dar nu atât de ușor. În era maghiară era greu să primești cel mai mic ajutor dela stat, dar părintele a făcut tot ce omenește s'a putut și biserica s'a ridicat spre mângăerea lui și a credincioșilor săi. Abia a terminat biserica și a început zidirea casei parohiale, terminându-se cu mari și multe greutăți. Biserica și casa nouă s'ar face cinste oricărei comune dela șez, cu atât mai mult în Munții Vlădeși, în Răchițele.

Printre multele lucruri bune făcute în Răchițele, este și o grădină de pomi — model, din soiurile cele mai nobile. Văzând fructele culuse, nu-i vine nimănui să creadă, că sunt din Răchițele; cum s'a întâmplat în primăvara anului 1933 la sinodul protopopesc, preoții nu voiau să creadă părintelui Mereu, că merele și perele cu cari i-a imbiat sunt din grădina parohială.

Din Răchițele, părintele Anca a administrat Traiușu și Lunca Vișagului, la o depărtare de peste 26 Km. fără drumuri, numai călare peste muntele Vlădeasa. Cel puțin 3 zile trebuie să petreacă pentru o înmormântare sau la vreun bolnav, ori pentru a face sf. Liturghie.

După războiul cel mare a fost numit preot în Săcuiu jud. Cluj, rămânând să administreze și Răchițele până în 1928, la o distanță de 12 Km. Nici aici n'a stat mult pe gânduri, ci pe lângă grija sufletelor, a început a lucra. Erau multe de reparat, căci toate păreau pustii, și cu toate că n'a găsit nici un ban, în scurt timp a zugrăvit biserica, a făcut o restignire nouă, a reparat casa și supraedificățile parohiale, îngrădindu-le cu un gard — palant — din piatră de 1¼ înălțime, acoperit cu șindilă, toate aceste cu bani adunați de unde și cum a putut, fără cel mai mic ajutor al comunei.

Tot din Săcuiu a administrat Traiușul și Lunca Vișagului în mai multe rânduri, ducând și acolo pe lângă mângăerea sufletelor, un izvor de câștig bănesc, doar și acolo erau două bisericuțe de lemn, din anul Domnului 1848.

Toate cele arătate mai sus, și multe altele pe cari le-a făcut părintele, au reclamat multă grijă și osteneală. A mai avut părintele o sarcină de purtat, pe cât de grea, pe atât de plăcută, o familie constatătoare din 4 copii și 2 fete, cărora să le dea o creștere aleasă. Pe primul copil l-a făcut medic, și este în Cluj. Doi copii sunt preoți, iar cele 2 fete și copilul al 4-lea au rămas la școala secundară, căci moartea nemiloasă găsindu-l istovit de puterile trupului, în urma muncii grele de apostolat, i-a curmat firul vieții prea de vreme.

A fost un om, un preot, de cari puțini mai sunt.

A muncit, mult, și din greu, dar a fost și răsplătit, înăca în lumea aceasta, nu de oamzii muritori și neputincioși, ci de bunul

Dela lume adunate

Povestea lui Iliuță

Iliuță iubea albinele.

Le privea ceasuri întregi din ușa stupinei cum răsar sfioase la gura urdinișului, cum își încearcă aripioarele fragede în lumina dulce a soarelui de primăvară și coboară pe florile de pădăie, bănușei de aur preserați par'că din ceriu pe covorul de iarbă din grădină.

Iliuță alegea cu ochii pe cea mai subțirică și o urmărea cum îmbrățișează cu piciorușele ei petalele înrouate și adună cu hărnicie pulberca galbenă, dătătoare de belșug. Știa dela școală ce muncă folositoare fac mititelele albine. Cum îndulcesc și îmbucură lumea cu hărnicia lor.

Urmărea totdeauna cu ochi bucuroși această muncă și se mira cum într'un căpșor de măr-gică să încapă atâta înțelepciune și rânduială. Iar când le vedea întorcându-se de prin livezi cu piciorușele încărcate de rod, îi părea rău că n'are și dânsul brațe de mămărușă, să cuprindă albinița pe după gât și să o strângă cu dragoste nesfârșită la sânul său.

Impins de marea lui dragoste pentru albine, Iliuță s'a apropiat tot mai mult de coșnițele stupinei și a început să le audă și cântecul potolit, liniștitor. Cântecul de mulțumire al hărniciei. I se părea cântec de scripcă nevăzută, animată undeva departe, în văzduh. Și-i salta inima de plăcere, fericit că trăiește și că a descoperit această nouă bucurie a vieții.

Ar fi dorit să nu mai trăiască decât în stupină, în zumzet de albine și'n miros îmbătător de ceară. Raiul nu putea să și-l închipuiască altfel decât un nesfârșit cântec de stupină și mireasmă cerească de miere proaspătă.

Intr'o zi Iliuță s'a apropiat mult de tot de urdinișul coșniței. Și îi venea să pună mâna pe toate trupușoarele firave cari plecau și veneau ca sfori întinse pe căile de slavă ale văzduhului.

Atât de aproape fiind, albinele au început să-l împresoare, să i-se bată de mâni, de față, de ochi. I-s'au rătăcit pe după cap, prin păr.

Una, venită de departe, incudită, nervoasă, i-s'a lipit de geană și cu nevăzutul junghiu al acului i-a strecurat veninul arzător. Iliuț desamăgit, îndurerat, a luat-o la fugă. O ceată întregă de albine l-a urmărit până în pragul casei.

Cu ochiul umflat cucui, l-a văzut bunica.

— Ce-ai pățit Iliuță al mamei? Te-au mușcat albinele?

În ochiul rămas sănătos al lui Iliuță, se ivi un picur ferbinte de lacrimă.

— M'au mușcat celea mai scumpe prietene ale mele.

Bunica suspină și ea.

— Albinele sunt ca fetele mari, Iliuță dragă. Când te urmăresc ele, surpă și dragostea cea mai curată.

A. M.

Omorât de tren. Pe linia ferată, la ieșirea din gara Pui, jud. Hunedoara s'a aflat cadavrul unui om strivit de tren. Până în prezent nu se știe cine este. Se crede, că trecând dintr'un vagon în altul, a căzut între roatele trenului.

Dumnezeu, care i-a încoronat toată muna, cu cele mai frumoase succese. Aceasta a fost numai începutul, adevărata răsplată o va primi în împărăția cea Cerească.

Cei cari l-am cunoscut pe fostul preot Paul Anca, și ceice acum aud pentru prima oară de numele lui, să rugăm pe bunul Dumnezeu să-i facă parte cu drept i.

I. M. Delavîșagu

Incorporarea tinerilor recruși din contingentul 1934, se va face în ziua de 12 Aprilie.

Sf. Părinte dela Roma și predicatorii din postul mare. În biserica romano-catolică e obiceiul ca în postul mare să se țină predici de pocăință vineri după-amiaza în bisericile din Roma aceste predici le țin de obicei predicatorii cei mai vestiți. Înainte de a începe predica, ei se prezintă la sf. Părinte, cerând binecuvântarea apostolică. Anul acesta sf. Părinte i-a rugat pe predicatorii să nu fie prea lungi în predicile lor, că cu cât este predica mai scurtă și mai clară, cu atât are mai mare efect. Totdeodată l-a rugat să predice anul acesta mai ales despre pacea lui Cristos din Impărăția lui Cristos.

Un mare învățat a trecut la religia catolică. Profesorul de universitate englez Dr. Alfred Piney, unul dintre cei mai vestiți învățați cari se ocupă cu vindecarea cancerului (racului), președintele Institutului dela universitatea din Londra, a trecut la religia catolică. El a scris mai multe cărți de mare valoare științifică deși este încă numai de 38 ani.

O carte de aur. Nu vorbim despre învățăturile pe cari le cuprinde. Și acelea sunt de aur, căci sunt sfaturi bune și cugetări frumoase. Cărți de acestea sunt ele mai multe. — Vorbim despre o carte care are folie și pereții tot din aur. Folia, în număr de 50, sunt subțiri și moi, iar pereții sunt formați din două table de aur. Cartea aceasta a fost primită ca dar de un rayah (prinț) indian dela supușii săi. Acesta a dăruit-o unui prieten, care fiind lipsit, a vândut-o americanului milionar Georges Underbrite. Murind acesta, moștenitorii lui au scos-o la licitație.

Un fost ministru-președinte s'a preoțit. Înainte de războiul dl. Lu Ceng Ciang, ori cum s'a numit până acum, fratele Petrus Celestinus, fusese ministru plenipotențiar al Chinei la St. Petersburg și la Haag. În 1915 el a devenit ministru-președinte al republicii chineze. Când se desbătea pacea dela Paris el a fost conducătorul misiunii chineze. În vremea aceasta deja începuse să cunoască religia catolică. După lupte grozave sufletești el trecu în sânul bisericii catolice. În 1927 a intrat în mănăstirea sf. Andrei de lângă Brügge (Belgia) a călugărilor benedictini. În 1931 a făcut voturile de călugăr, devenind frate, iară la începutul anului acestuia el a fost hirotonit într-un preot.

A murit de curios. Tânărul Ironim Mosora de 19 ani, din comuna Daneș, Târnava-Mare — muncitor c. f. r. În ziua de 12 Martie 1934, orele 10 a. m., pe când era pe linie cu o echipă de 6—7 muncitori, aproape de cantonul c. f. r. unde se întretaie linia c. f. r. cu șoseaua națională Hoghilag—Daneș, a murit de curios. Iată cum s'a întâmplat moartea aceasta: Mai în sus de canton cu vre-o 100 m. trec firele electrice peste linia ferată. Luându-se muncitorii între ei la vorbe, între altele au discutat, că oare cum se poate ca o sârmă să poată omorî pe un om. Tânărul de mai sus a încercat să se convingă dacă într'adevăr sârma e mai tare

Regele Boris la fabrica de locomotive

Am mai arătat de multe ori în această gazetă, cât de mult îi place regelui Boris al Bulgariei să mână locomotivele. De câte ori călătorește, își îmbracă haina de lucrător, se urcă pe locomotivă și preia el însuși conducerea trenului asemenea unui mecanic. Cu prilejul călătoriei sale la Berlin, regele Boris s'a interesat de fabricarea de locomotive, numită Maffel. — Schvarzkopf, unde a privit îndelung cum se fabrică locomotivele. Chipul nostru ni-l înfățișează pe regele Boris în fabrică, lângă cuptorul cel mare, privind cum căleşte un muncitor o bucată mare de fier.

decât el. Incercarea i-a fost spre nenorocire, căci ajungând sus la sârmă, abia și-a atins mâna de fir, a fost aruncat de curent la pământ, dela o înălțime de cam 18—20 m., rămânând mort pe loc. (Isp.)

Misionarii Iesuiților. Iesuiții au mai mulți călugări misionari printre păgâni. Aceștia le poartă de grijă la 2 milioane 526 mii de credincioși de curând întorși la biserica noastră și la 299 mii de catehumeni, adică de păgâni cari acum se pregătesc să se boteze. În aceste misiuni ei au 12 școli superioare cercetate de 9 mii de studenți, 125 școli secundare cu 35 elevi și 10 mii de școli populare cu 393 mii de elevi. Mai au apoi 44 spitaturi, 107 case pentru creșterea orfanilor, 10 leproserii (spitaturi unde-și petrec viața, așteptându-și moartea, leproșii) și 360 farmacii pentru săraci, de unde săracii primesc leacurile în cinste. Iată ce mare putere este ordul călugărilor iesuiți!

Cum ne putem feri de falsificarea vinurilor. Negustorii cari cumpără vinuri trebuie să ia de aici înainte la orice cumpărare dela vânzător o probă de vin sigilată și scrisoare de garanție prin care vânzătorul se obligă să răspundă el în fața judecății, în cazul când vinul ar fi falsificat. Așadar negustorul va trebui să dovedească, în fața judecății, că vinul pus în vânzare de el este același cu proba sigilată luată dela vânzător. Să grijească cetitorii noștri ca să nu-i tragă pe sfoară negustorii, punând alt sigil și schimbând vinul. De aceea ar fi bine ca sigilul care se pune pe probă să fie sigilul comunal.

Omorât de un copac. Un om din comuna Fizești jud. Hunedoara, a plecat la pădure să taie lemne. Un copac a căzut peste el, și bietul om a rămas mort pe loc.

Pățania unui bețiv. Tovarășii de beție: Ion Odică, Ion Letter și Neculai, toți trei din Galați, s'au întâlnit într-o seară și intrând în mai multe cârciumi, s'au cinstit peste măsură. Mai ales Odică Ion s'a îmbătat rău de tot. Ceilalți doi tovarășii l-au dus într-o casă părăsită, i-au tras o bătaie soră cu moartea, l-au desbrăcat de haine și apoi au plecat. Odică a dormit tun până a 2-a zi când l-au găsit agenții poliției. Dar peste noapte el a degerat de frig. Acum se află bolnav în spitalul orașului.

Femele arsă de foc. În ziua de 10 Martie a. c. s'a aprins locuința săteanului Ioan Anca Ciuna din comuna Rușor, jud. Hunedoara. O femeie bătrână s'a urcat în pod, ca să arunce apă peste foc, dar a fost înăbușită de fum și nu s'a mai putut mișca. Focul, după ce a distrus casa și tot ce era în jurul ei, s'a întins mai departe la săteanul Oprea Miron, arzându-i șura, fânul și ce era în apropiere. După ce focul a fost stins, în podul casei a fost găsită arsă bătrâna femeie. — S'a stabilit, că focul a început dela coșul casei care avea ieșire numai până în pod. Casa apoi era acoperită cu pale. — Cei cari au case acoperite cu pale, să ia bina seama.

O pisică moștenește șapte milioane de Lei. De curând a murit în Entsheld din Anglia miss Jane Barvise, institutoare (învățătoare) penzionată, lăsând în urma ei o avere de 12.000 lire sterline, ceea ce în bani de ai noștri vin cam șapte milioane de Lei. Această femeie, cam ciudată în felul ei a lăsat cu limbă de moarte că venitul banilor (cam 50 de mii Lei anual) să fie întrebuințat numai pentru îngrijirea pisicii sale. — Și acum 15 moștenitori așteaptă să moară pisica, pentru ca să împartă banii.

Focul dela Proștea mare

să aibă răsuflătoare tocmai la Făgăraș?

Focul dela sondele de gaz de lângă Proștea-Mare arde mereu. Sume mari de bani se ard în flacăra ce se înalță spre cer, și munca multor ingineri și muncitori a rămas zadarnică. A câștigat doar sasu care a răcorit cu berea sa pe cei mulți cari au venit astă-vară să vadă focul, și țigarii „cortorari”, cari astă iarnă și-au întins corturile în jurul focului și s'au prăjit ca'n mijlocul verii.

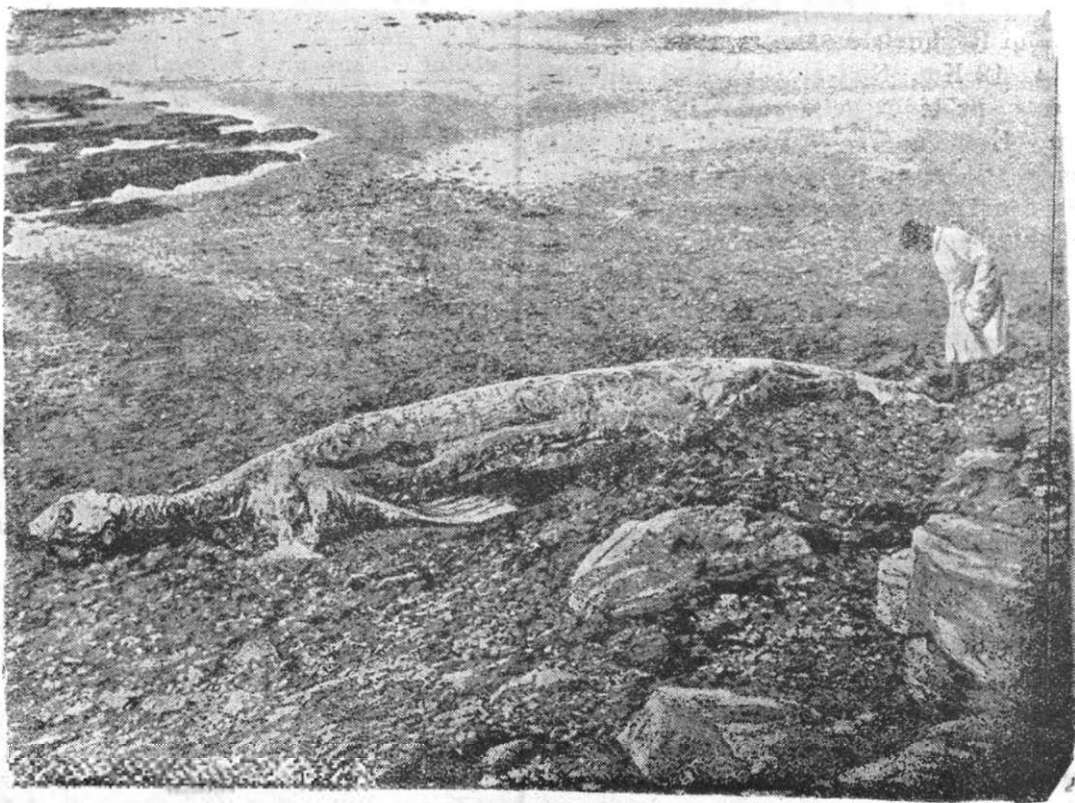
Dar a venit primăvara și a început să încălzească soarele. Focul însă nu s'a lăsat mai pe jos. A început să ardă cu mai mare furie. Și tocmai când a început să ardă mai aprig, s'au auzit în comuna Toarcea, din jud. Făgăraș, mai multe huruituri și bubuituri pe sub pământ. Cum în jud. Făgăraș încă e mult gaz, se spune c'ar fi o legătură între zgometele auzite și focul dela Proștea mare. — Ferescă Dumnezeu de vre-o nouă primejdie!

O Biblie rară

Unul dintre celea mai de preț odoare bisericesti pe care l-au avut Rușii a fost și o Biblie scrisă toată cu mâna de acum o mie și cinci sute de ani. Cum Bolșevicii au început să dărâme bisericile și să vândă toate odoarele, au vândut și aceasta Biblie, care e o comoară a comorilor bisericesti. Au cumpărat-o Englezii cu 50 milioane de lei.

Citiți „UNIREA POPORULUI”

Balaurul mărilor

În timpul din urmă s'au scris atâtea despre anumite făpturi uriașe cari s'ar fi ivit ba la țarmurile Angliei, ba la miază-zi, în mările Italiei. Vestile despre acești „balauri ai mărilor” n'au prea aflat crezământ, fiind socotite mai mult niște închipuiri ale fricoșilor. Iată însă că în săptămânile trecute însăși marea s'a îngrijit ca oamenii să poată vedea într'adevăr un asemenea „laur-balaur”. Cititorii noștri încă pot să-l vadă în chipul de maisus. Acest „monstru marin” cum îi zic învățații, a fost aruncat mort, de valurile mării, lângă Cherbourg în Anglia. Așadar nu mai e vorba de închipuire, ci de adevăr. El este lung de 8 metri, are grumazi ca șerpii și capul asemănător cu al cămillei. Are înotătoare ca peștii și cărturarii își dau părerea că face parte din neamul balenelor. Trăiește în oceane și oamenii nu se știe să le fi făcut vreodată rău.

Cum trebuie să facem un testament

Viața omului pe pământ este scurtă, iar averea adunată de el se lasă celor mai apropiați de sângele lui printr'un act scris, care se face înainte de moarte și care se numește testament. Prin testament se arată că după moartea celui care a făcut testamentul, cum să se împartă averea. În cele mai multe cazuri acest act dă naștere la neînțelegeri între urmașii mortului, deoarece nu s'a știut cum să se facă acest act, ca să nu se mai poată ataca prin judecată, cerând o nouă împărțire a averii.

Pentru aceea legea ne arată cum trebuie să facem testamentul, pentruca să nu mai poată fi desfăcut.

Mai întâi se poate face un testament, care să fie scris în întregime de mâna testatorului, pe o bucată de hârtie, cu creionul sau cu cerneală. Acest fel de testament se poate face ori unde și e valabil, însă are un neajuns, că după moartea testatorului poate fi ușor desfăcut, iar în al doilea rând nu poate fi făcut numai de cei ce știu carte.

În afară de acest testament legea ne mai dă puțința să facem un alt fel de testament, care poate fi scris de ori și cine, dar trebuie să fie iscălit de mâna testatorului. Acest testament, după ce este făcut, se așează într'un plic, care se lipește și se dă judecătorului pentru păstrare, ca numai după moartea testatorului să fie deschis. Acest fel de testament are folosul că ține secret modul cum a împărțit averea testatorul, pentru aceea el se numește testament mistic sau secret.

Cel mai bun testament, pe care nu-l poate sparge nimeni, este testamentul scris de mâna testatorului sau a altcuiva, care este citit de către judecător în fața testatorului, după care apoi se înregistrează la tribunal, făcându-se un proces-verbal pentru întărirea sau autentificarea lui.

Acest testament se numește autentic, pentrucă este întărit de tribunal, datorită căreia, nimeni nu poate să-l conteste, adevărat să spună că cele scrise în el nu sunt adevărate.

Deci cele scrise în testamentul autentic sunt considerate ca adevărate și că exprimă voința testatorului.

Foloasele-i sunt mari, dar are și neajunsuri acest fel de a face testamentul, căci el trebuie făcut neapărat înaintea judecătorului sau a notarului public, lucru care este împreună cu cheltuieli mari, dar de care putem fi mai siguri că după moartea testatorului nu se vor întâmpla neînțelegeri între moștenitori.

Dacă s'a întâmplat ca o persoană să facă mai multe testamente în viață, atunci legea-l ia de bun și valabil pe cel care are dată mai nouă, față de celelalte mai vechi.

Nu uitați deci să puneți data și să iscăliți, testamentul pe care-l faceți, pen-

truca să fie valabil, căci altcumva testamentul este considerat de lege, ca nul.

Deci gândiți-vă bine când veți vrea să faceți un testament, care fel să-l alegeți din aceste trei.

Eu vi-l recomand pe cel autentic, adevărat făcut înaintea judecătorului sau notarului public.

Olimplu I. Barna

Grăpatul holdelor de toamnă

Una din celea dintâi lucrări pe cari plugarii trebuie să le isprăvească primăvara este grăpatul holdelor de toamnă.

Grăpatul holdelor de toamnă este de mare folos. Prin acest grăpat se stărnă scoarța ce s'a prins pe pământ din cauza ploilor și a zăpezii. Și sfărmandu-se scoarța, pământul se afânează și se împiedecă uscarea apei pe care pământul a primit-o peste iarnă. Mulți spun că afânându-se pământul, umezeala din pământ se pierde mai ușor, căci soarele și vântul, pătrunde mai lesne în stratul de pământ. E drept, însă stratul de pământ care se usucă după grăpare abia are o grosime de 2 degete și acest strat, format chiar prin grăpare, împiedecă uscarea mai la adâncime a pământului și umezeala să păstrează cât se poate de bine.

Plugarii să grăpeze primăvara holdele de grâu, orz sau săcară. Să nu se teamă că holdele prin grăpat se strică, fiindcă în urma grăpei să mai vede câte un fir de grâu sau de orz scos din pământ. Acestea fire sunt dintre acelea a căror să-

mânță n'a fost bine îngropată, ori nu sunt bine înrădăcinate, așa că multă nădejde în roada lor și așa nu este. Afară de aceea chiar și dacă s'ar scoate cu grapa fire sănătoase și bine înrădăcinate, totuși plugarii nu trebuie să se descurajeze, căci e cu mult mai mică paguba, față de folosul ce îl vor avea de pe urma grăpatului.

Este o zicală: »Când grăpezi primăvara grăul de toamnă, să nu te uiți nici odată înapoi«.

Așa trebuie să facă fiecare plugar și nu-i va părea rău de lucrul ce a isprăvit.

Punerea cloștilor

E vremea când se pun cloști și gospodinele trebuie să țină seamă de următoarele:

1. Se pună totdeauna cloști liniștite, cari stau bine pe cuib.
2. Să nu pună la clocit găini cari au păduchi.
3. Să nu pună prea multe ouă sub o cloșcă.
4. Ouăle ce se pun la clocit să fie proaspete.
5. Cuibul în care se pune cloșca cu ouăle la clocit, se așează într'un loc cât mai retras pentru ca cloșca să fie liniștită.

Cât porumb am avut în anul trecut

La noi în țară, în anul trecut s'a cules cu totul 455 442 vagoane porumb. În anul 1933 au fost 599.297 vagoane porumb. Mai puțin porumb a fost în Bucovina și în Transilvania.

Banca Populară „AXENTE SEVERU“, Blaj

A VI-a adunare generală

se va ținea Miercuri, la 28 Martie 1934, orele 3 p. m. în Sala de gimnastică a liceului de băieți.

ACTIVE		Bilanț general la 31 Decembrie 1933		PASIVE	
Cassa	35 359 —	Capital social	281.754 —		
Mobilier	16.001 —	Fond rezervă	33.240 —		
Conturi curente	40.000 —	Fond cultural	2.770 —		
Cheltuieli ramburs.	17.118 —	Fond creanțe dubioase	137.254 —		
Imprumuturi	2.117.521 —	Depuneri fructificare	1.385.138 —		
Efecte și acțiuni	21.000 —	Reescompt	27.000 —		
Bănci disponibile	3.964 —	Diverși creditori	10.425 —		
Debitori conversiune	40.084 —	Fond mobilier	16.000 —		
Dob. reescompt report.	5.370 —	Dob. și benef. report.	3.677 —		
Dob. ef. plată report.	1.160 —	Efecte scontate	297.000 —		
		Efecte de plată	67.300 —		
		Beneficiu net	36.019 —		
		Total	2.297.577 —	Total	2.297.577 —
Spese		Contul Profit & Pierdere		Venite	
Cheltuieli generale	15.515 —	Dobânzi și beneficii	87.690 —		
Chirii	8.000 —				
Salarii	13.100 —				
Dobânzi reescompt.	11.353 —				
Impozite	3.703 —				
Total cheltuieli	51.671 —				
Beneficiu net	36.019 —				
Total	87.690 —			Total	87.690 —

Blaj, la 31 Decembrie 1933.

Dr. Augustin Popa m. p.
președinte

Petru Suciu m. p.
casier

Ioan Popa m. p.
contabil

Prezentat și aprobat în ședința consiliului de administrație ținută la 16 Martie 1934.

Prof. Aug. Popa m. p.

Ștefan Roșianu m. p.

Ioan Moldovan m. p.

Dr. Eug. Moldovan m. p.

Gh. Faina m. p.

Eugen Bucur m. p.

Oct. Modorcea m. p.

Adrian Nyerges m. p.

25 (1-1)

In toată vremea

să ne îngrijim de mântuirea sufletelor noastre, ceea ce mai ales prin citirea cărților creștinești putem ajunge.

Citiți așadară

„Cărțile Bunului Creștin”, cari apar la Blaj, scrise pe înțelesul tuturor de păr. prof. I. MAIOR

Iată numerii apăruiți până acum:

Nr. 1, 2 și 3 s'au epuizat (s'au vândut toți),

No. 4. **Darul lui Dumnezeu**, ne arată cum putem deveni fii și moșteni ai împărăției cerurilor. Cărticica cuprinde 64 pagini și se vinde cu 6 lei.

No. 5. **Adevărata fericire**, ne arată cum putem fi fericiți aici pe pământ, și mai ales în lumea cealaltă. 64 pagini, prețul 6 lei.

No. 6. **Taina Spovedaniei**, ne dă toate îndrumările de lipsă pentru ca să putem face o spovedanie bună și cum se cade, conținând și o oglindă sufletească, din care ne putem cunoaște păcatele. 116 pagini prețul 15 lei.

No. 7. **Tălcuirea apostolilor din Duminecile de peste an**, este o broșură fără de care nu putem înțelege apostolii pe cari îi cetește cantorul. Broșura are 400 pagini și se vinde cu 50 lei.

No. 8. **Legea strămoșească**, ne arată care este legea cu adevărat strămoșească a neamului românesc. Această broșură nu poate lipsi de pe masa nici unui român. Are 116 pagini și se vinde cu 15 lei.

No. 9. **Tălcuirea Evangheliilor din toate sărbătorile de peste an**, nici nu mai trebuie recomandată. Trebuie să o aibă fiecare creștin care cercetează biserica. Cuprinde 212 pagini și se vinde cu 25 lei.

No. 10. **Tălcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an**, în care tot creștinul află explicații apostolii, cari sunt mai greu de înțeles. 171 pagini, prețul 20 lei.

No. 11. **Taina tainelor: sfânta cuminecătură**, de care nu se poate lipsi nici un creștin care se cuminecă cel puțin odată la an, dupăcum nu se poate lipsi de No. 6, care este Taina Spovedaniei, celce vrea să se spovedească. 96 pagini, prețul Lei 8.

No. 12. **Sfânta Liturghie, jertfa Legii Noi**, ne arată, cari sunt părțile sfintei liturghii, ce foloase ne aduce, pentru cine, când și unde se poate sluji; biserica și părțile ei, sfintele vase și odăjdii, limba sf. liturghii și altele de folos pentru oricare creștin. 110 pagini cu 12 lei.

No. 13. **Durerea, sora noastră nedespărțită**, este cea mai nouă broșură pe care cu siguranță o va ceta fiecare creștin, pentru că numai citind această cărticică se va putea mângâia în durerile și necazurile vieții. 152 pagini cu 12 lei.

Cărți bisericesti

La **Librăria Seminarului** din Blaj se află de vânzare următoarele:

Sfânta și dumnezeiasca Evanghelle, a Domnului și Dumnezeului nostru Isus Hristos; legătură de carton cu călcâi de piele și cruce aurită. Lei 550.—

Tomul II și III legate împreună, cari cuprind lunile Ianuar—August și rânduiala slujbelor de obște ale Sfinților. 1100.—

Orologion sau Ceaslov legat în pânză cu cruce aurită sub tipar. —

Antologion sau Mineul care cu-

prinde în sine slujbele dumneze-eștilor sărbători, ale Născătoarei de Dumnezeu și ale Sfinților de preste an; amândouă tomurile în legătură tare, cu călcâi de piele; Tomul I Septemvrie—Decemvrie. 780.—

Aceeaș sfântă Evanghelle, în legătură întreagă de piele, cu cei patru evangheliști și crucea aurită. 2500.—

Apostolul sau Faptele și epistolele Sf. Apostoli; legătură de carton, cu călcâi de piele. 375.—

Euhologiu sau Moltevnice legat în pânză, cu cruce aurită sub tipar. —

Triod care cuprinde toată rânduiala din Sfintele Paresimi; legătură tare, cu călcâiu de piele. 510.—

Octoih mic pe opt versuri, împreună cu altele ce se țin de inserat, mănecă, Sâmbăta și Dumineca; tipăritură din 1927; legat în pânză. 110.—

Pentecostar mic care cuprinde cântările dumnezești dela Dumineca Paștilor până la Dumineca tuturor Sfinților; legat. 90.—

Rânduiala Sf. Ungerii sau Maslul care se cântă de un preot. 5.—

Prohodul Domnului nostru Isus Hristos. 20.—

Psaltirea Profetului și Impăratului David; legătură de carton cu pânză. 100.—

Acatistier sau carte care cuprinde în sine rugăciuni pentru pietatea fiecărui creștin, legat frumos. 60.—

Librăria Seminarului, Blaj jud. Târnava-mică

Redactor: IULIU MAIOR.

Concurs la postul de cantor

Concursul se deschide cu data de 15 Martie. Concurenții să-și înainteze actele: diploma de cantor, extrasul de botez și certificatul de naționalitate, prin poștă, la oficiu parohial gr.-cat. al Ciuc-sângeorgiului. Sesiunea cantorală 7 jug. 700 org. □ Locuință în natură. Lecticale: 1/2 ferdelă veche săcară, tot atâta ovă delă fiecare familie, tot la 2 ani câte un car de lămne și 1/3 din venitele stolare. Concurenții să se prezinte până în 1-ma Aprilie în vre-o Duminecă la biserica noastră.

Ciuc-sângeorgiu, la 5 Martie 1934.

Ioan Alexandru

(203)

paroh-v.-protopop on.

A n u n ț

La Camera de Agricultură din Blaj, se află de vânzare:

1. Altoi din toate soiurile, al căror preț e de 10 Lei bucata loco Pepiniera Camerei din comuna Cornești, însă numai pentru țărani din județul Târnava Mică.

Dacă pomii se ridică din Blaj, Iernut și Șoimușul Român, prețul e de 11 lei bucata, socotindu-se 1 leu în plus pentru împachetat și transport.

2. Butași de salcie galbenă pentru legat via și împletit coșuri, cu prețul de 10 lei suta de bucăți.

3. Gunoi de fabrică cu 90 lei maja.

Cărți de învățatură și petrecere

La Librăria Seminarului Teologic din Blaj se află de vânzare următoarele cărți scrise pe înțelesul tuturor de Alexandru Lupeanu-Melin, directorul gazetei „Unirea Poporului“:

Sămânța viitorului, îndemnuri luminoase pentru părinți, cum să-și crească copiii în frica lui Dumnezeu, spre binele lor și al neamului. Lei 3.—

În pragul vremii, învățături pentru săteni în timpul de prefaceri prin cari a trecut lumea dela războiu încoace. 10.—

Blajul istoric în icoane sau oglinda în care se vede întreg trecutul de jertfe și de lupte al vestitului orașel românesc dela îmbinarea Târnavelor. 10.—

Sufletul Blajului o cuvântare lămurită, în care se arată sufletul creștinesc și româ-

nesc pe care l-au avut arhiepiscopii și cărturarii cei mari ai Blajului. 8.—

Copiii în războiu, povestiri duioase din zilele pline de dureri ale marelui războiu. 2.—

Cărlig vinde pe Suru, piesă de teatru pentru reprezentațiile de prin sate, plină de haz, care face multă voie bună. 5.—

De pe Secaș, poezii populare foarte vechi, culese în comuna Roșia de Secaș de un cărturar de de mult. 8.—

Cartea Crailor sau cântecele Iroziilor la Nașterea Domnului. 10.—

Banii se trimit prin poștă, pe înainte, cu mandat postal, adaogându-se și câte 2—3 lei pentru poștă de fiecare carte dacă se cer separat. Toate cărțile împreună 60 Lei și poșta o plătește librăria.

Se cer dela

Librăria Seminarului Teologic, Blaj